

Afere urušile autoritet ustanove

Medij - Rubrika:

VEČERNJE NOVOSTI - Kultura

Datum:

Uto, 26/05/2015

Zemlja:

Srbija

Površina članka:

0cm2

Autor:

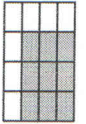
Radmila Radosavljević

Strana:

14

Deo:

1/1

КАКО ЈЕ НЕСТРУЧНОШЋУ И ЛИЧНИМ ИНТЕРЕСИМА ГОДИНАМА "МИНИРАН" ФИЛМСКИ ЦЕНТАР СРБИЈЕ (6)

Афере урушиле ауторитет установе

Гордан Михаић: Чишћава ситуација у српској кинематографији доведена је до апсурда

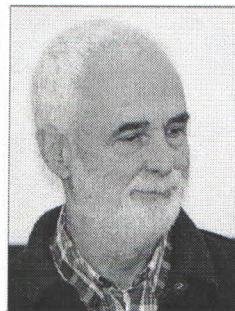
СКАНДАЛ са в. д. директора Филмског центра Србије Снежаном Марић само је нови наставак "мозаика урушавања" најзначајније установе културе у области кинематографије још од њеног оснивања, септембра 2004.

Дејан Караклајић, председник УО ФЦС (од априла

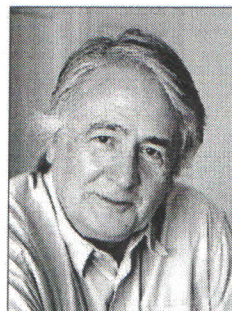
„ Где су млади који имају резултате на филму?

2013. до јуна 2014), каже за "Новости" да све догађаје у овој установи, па и избор в. д. директорке "без папира" подржава - Министарство за културу:

- Снежана Марић конкурисала је за место директора новембра 2013, и била је одбијена, јер није приложила потребну документацију. Поред тога, њен прави CV није садржао ништа - она је навела да је као продуцент радила на пет филмова, али смо пронашли да је била секретарица продуцената, и то само на једном филму. Међутим, и поред лажне биографије постојала је очигледно "атмосфера" која је стизала из Министарства културе да она постане нови директор ФЦС, што је на крају

Горда Михаић

Дејан Караклајић

и постала. Тим пројектом "оркестрирала" је Ана Вучетић, која се иначе стално хвали колико је "министара сменила", и колико је "влада преживела". Дакле, нечији је лични интерес

био да Снежана Марић дође на функцију.

Како за "Новости" истиче Гордан Михаић, некадашњи члан Управног одбора ФЦС, читава ситуација, не само у овој установи него и у срп-

ској кинематографији, доведена је до апсурда.

- Сигурно је да су збивања још од оснивања ФЦС знатно урушила његов ауторитет. Али, за то не можемо да окривимо само државу која је то допустила, већ и истакнуте филмске раднике који се нису либили да у ФЦС доводе некомпетентне, нестручне, али "своје" љу-

вљена српском филму. Али, ако држава никада није била заинтересована за "Авала филм", и ако је допустила да се то догоди, онда можда и нису потребни коментари.

По Михаићевим речима, можда би са ФЦС требало да се направи радикални преокрет - да се распише конкурс за све функције и да се доведу нови кадрови:

„ Караклајић: Министарство подржало директорку "без папира"

де", само да би остварили личне интересе. Ја сам се потпуно искључио из свих тих збивања одласком из УО, нисам ишао чак ни на конкурсе, и мислим да је страшна штета напра-

- Често се питам где је тај млађи свет, они који су постигли резултате на филму, зашто они нису запослени? То све треба да ради Министарство за културу и министар културе, њихова је дужност да бирају људе који ће водити културне установе, али и стручне људе који ће бити саветници министра културе. Ја сам јавно дао подршку министру Ивану Тасовцу, нећу да кажем да се кајем због тога, јер се бојим да у ситуацији у којој се налази можда и није могао да уради више. Али, сигурно је могао енергично да се бори да се прави људи поставе на право место - истиче Михаић. ■

Радмила РАДОСАВЉЕВИЋ
(Сутра: Реаговање филмског еснафа)

ЦЕНТАР ЗА ПРАЊЕ НОВЦА

КОЛИКО је учешће Ане Вучетић, помоћника министра за културу задуженог за кинематографију у свим аферама ФЦС, може се видети у документарцу Срђана Кнежевића "Центар за прање новца". Реч је о периоду када је била председник УО ФЦС, а директор ове установе Ђорђе Милићевић (од 2005. до 2007).

Кроз документа и исказе саговорника (Бранислава Лечића, министра за културу који је 2003. Ану Вучетић запослио у министарству, Душана Ковачевића, Слободана Шијана, Горана Паскаљевића, Желимира Жилника, Гордана Михаића, Радослава Зеленовића, Божидара Зечевића, председнице Савета за борбу против корупције

Верице Бараћ...), Кнежевић је приказао готово све финансијске малверзације из тог времена. Од протеривања ФЦС и отимања његових просторија у центру града, криминалне продаје "Београд филма", до конкурса за суфинансирање филмске производње који су епизод најчешће добијали на суду. Ту је и прича о фестивалу Синема сити за који је 2007. из буџета одвојено 1.400.000 евра, трошковник је "покрио" само 500.000, а ни данас се не зна шта се "догодило" са преосталих 900.000 евра. У истражном поступку по кривичној пријави коју је Кнежевић поднео против Ане Вучетић, она је изјавила да се "не сећа шта је потписивала као председник УО", и цео случај је заташкан.